

Brist och överskottssymptom på gräs

De vanligaste bristerna orsakas av kväve, kalium och magnesium. Tillfälliga brister uppkommer av fosfor, svavel, kalk och mangan. Brist på spårämnen förekommer sällan. Alla bristsjukdomar börjar i de äldsta bladen, utom järnbrist som börjar i de yngsta.

Kvävebrist

Gula till gulgröna blad som blir mindre och mindre. Bladens levnadstid förkortas. Nästan total växt – stopp. Visar sig först på de äldsta bladen. Plantan svag och tunn.

Kväveöverskott

Bladen blir mörkgröna, senare blågröna. Bladens hållbarhet och levnadstid förstärks. Bristfällig upptagning av andra näringsämnen.

Fosforbrist

Bladen blir rödaktiga till blågröna och blåviolettera. Svaga, veka plantor med låg tillväxt.

Fosforöverskott

Kan medföra tvångsmognad.

Kaliumbrist

Många men försvagade skott. Gula, små, smala och slappa blad som gulfärgas från bladkanten och inåt. Grava brister leder till rullade bladspetsar. Plantan blir mycket mottaglig för nattfrost under våren.

Kaliumöverskott

Plantan blir mycket motståndskraftig mot nattfrost under våren. Överskott av K kan medföra magnesiumbrist.

Magnesiumbrist

Visar sig redan under våren med gula ränder på tvären av bladen. Senare med långsgående randning och därefter blir bladet brunaktigt. Magnesium behövs för klorofyllbildning (fotosyntesen).

Magnesiumöverskott

Så kallad "tigerrandning", dvs mörkrandad mellan bladnerverna.

Manganbrist

Så kallade "gråfläcksjukan", vilket leder till gulfärgade och gråkantade blad. Förekommer särskilt vid höga pH-värden samt på lös och humusrik jord.

Manganöverskott

Mörkgröna blad.

Zinkbrist

Rötterna ser ut som svart taggtråd. Kan justeras med järn.